

JAAARVERSLAG 2020

Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen

Inhoud

VOORWOORD.....	3	ASIEL IN EUROPA.....	25
DE IMPACT VAN COVID-19 OP HET CGVS.....	4	Internationale bescherming in de Europese Unie.....	26
Eerste lockdown: geen gehoren op het CGVS.....	5	Verzoeken tot internationale bescherming in de EU+.....	26
Telewerk op het CGVS.....	5	Belangrijkste bestemmingslanden in de EU+.....	26
Heropstart gehoren.....	5	Voornaamste landen van herkomst in de EU+.....	26
Gehoren via videoconferentie?.....	6	Het Europese Asiel en Migratiepact.....	26
Impact op de werkvoorraad en achterstand.....	6	Een nieuwe start.....	26
VERZOEKEN OM INTERNATIONALE BESCHERMING IN BELGIË.....	7	Goede basis, maar nog veel vraagtekens.....	27
Daling van het aantal verzoeken om bescherming in België		Hervestiging naar België.....	28
net als in de andere EU-landen.....	8	AMIF 2016-2020.....	29
Gemiddeld 1.409 aantal verzoeken per maand.....	8	Een sterkere organisatie.....	29
Hoog aantal volgende verzoeken.....	8	Steun aan de EU-harmonisering.....	29
Afghanistan, Syrië en Irak zijn de belangrijkste landen van herkomst	8	PERSONEEL CGVS & WERKINGSMIDDELEN.....	30
Man-vrouwverhouding.....	11	Personeel & welzijn.....	31
Niet-begeleide minderjarige vreemdelingen (NBMV's)	13	Opleidingen.....	32
BESCHERMING IN BELGIË.....	15	Logistiek.....	33
5.836 personen kregen in 2020 bescherming in België	16	COLOFON.....	35
Daling beschermingsgraad zet zich voort.....	16		
Landen van herkomst.....	20		
Achterstand toegenomen.....	22		
Beslissingen niet-begeleide minderjarige vreemdelingen (NBMV)	23		

Voorwoord

Bescherming staat op het CGVS centraal sinds zijn oprichting. Het gaat dan in de eerste plaats om onze opdracht: het bieden van bescherming aan personen die op de vlucht zijn. In 2020 kreeg dit begrip om nog een andere reden een cruciale plaats, door ook maximaal in te zetten op bescherming tegen een virus.

COVID-19 heeft ons allen geraakt: de ene meer dan de andere. Sommigen zijn zwaar geraakt, doordat ze zwaar ziek zijn geworden of vrienden of familie hebben verloren. Wij hebben allemaal ons leven moeten aanpassen. De ene kan hiermee gemakkelijker omgaan dan de andere.

Het CGVS heeft, zoals steeds, al het mogelijke gedaan om zijn missie zo goed en efficiënt mogelijk te vervullen.

Wij hebben al het mogelijke gedaan om de gezondheid van zowel verzoekers als medewerkers maximaal te beschermen. Ik meen te kunnen zeggen dat dit ons goed gelukt is.

Dit was mogelijk dankzij vele preventieve maatregelen en ingrepen in de organisatie, maar ook dankzij de bijzonder inzet van alle medewerkers. Zij hebben zich sterk gemotiveerd en geëngageerd getoond door de opdracht van het CGVS verder uit te voeren in bijzondere omstandigheden. Zo is het ons gelukt verder beslissingen te nemen en verder gehoren te organiseren op een veilige manier.

Het is knap te zien hoe de vele medewerkers vanop afstand, maar toch verbonden met elkaar, zich snel aangepast hebben aan nieuwe omstandigheden.

Zo zijn wij aan het werk gebleven ten dienste van diegenen die op een beslissing voor hun verzoek om internationale bescherming wachtten.

Zonder COVID-19 context zou het aantal verzoeken waarschijnlijk iets hoger zijn geweest, maar zou ook het aantal beslissingen hoger geweest zijn. Door de bijzondere context hebben wij het plan tot wegwerken van de achterstand niet kunnen uitvoeren zoals gepland.

Intussen is het CGVS versterkt met extra personeel. En het zal nog verder versterkt worden. Dit moet ons in staat stellen verder de achterstand weg te werken om zo op korte termijn opnieuw te komen tot de situatie die wij nastreven: de juiste beslissing voor alle verzoekers binnen een korte tijd na het indienen van het verzoek om internationale bescherming.

Dirk Van den Bulck

Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen Brussel, september 2020.

De impact van COVID-19 op het CGVS

Eerste lockdown: geen gehoren op het CGVS

De Commissaris-generaal besloot op 13 maart 2020, twee dagen voor de algemene lockdown in België, om de gehoren op het CGVS op 16 maart 2020 stop te zetten. Op 18 maart 2020 stuurden de DVZ, het CGVS, de RvV en de toenmalige minister van Asiel en Migratie een gezamenlijke **mededeling** uit waarin ze aankondigden zowel de registratie van verzoekers op het Klein Kasteeltje als de gehoren op het CGVS met onmiddellijke ingang op te schorten. Op de RvV gingen enkel de dringende hoorzittingen door. De asiel- en migratiediensten werden beschouwd als essentieel. De organisatie van de gehoren op het CGVS omvatte op dat moment echter **onvoldoende maatregelen** die konden garanderen dat deze op een veilige manier doorgingen. Voor de veiligheid van onze medewerkers, tolken, verzoekers en advocaten, besloten we deze tijdelijk niet te laten doorgaan.

De medewerkers van het CGVS hebben zich in de periode waarin geen gehoren op het CGVS plaatsvonden, die minder dan drie maanden duurde, volop geconcentreerd op het afwerken van dossiers waarin reeds een gehoor had plaatsgevonden, maar nog geen beslissing was genomen. Zo kon een **deel van de achterstand weggewerkt** worden. We hebben ook dossiers geïdentificeerd waarvoor een beslissing genomen kon worden zonder gehoor. Het ging voornamelijk om dossiers waarbij reeds uit de documenten en het profiel van de verzoekers bleek dat zij erkend konden worden als vluchteling (bv. bepaalde profielen afkomstig uit Syrië). De gehoren via videoconferentie met verzoekers in gesloten centra bleven plaatsvinden.

Telewerk op het CGVS

Het schakelen naar telewerk kostte het CGVS weinig moeite: reeds in 2006 startten we met een proefproject telewerk. Twee dagen telewerk per week is al jaren gangbaar voor een groot deel van onze medewerkers. We beschikten dan ook over de nodige ICT-middelen en de procedures om telewerk breed uit te rollen in de diensten waar dit nog niet het geval was.

Heropstart gehoren

Ondertussen werkten we aan een **vernieuwde organisatie van de gehoren**. De hoorlokalen werden uitgerust met plexiwanden en we creëerden zitplaatsen op afstand. We reorganiseerden de onthaalwerking volledig zodat op geen enkel moment teveel mensen samen aanwezig zouden zijn. In de gebouwen voerden we een mondkemperplicht in. De preventieadviseur, de vakbonden en de arbeidsgeneesheren gaven allen hun fiat over de aangepaste omstandigheden. Op 8 juni 2020 begonnen we met een geleidelijke heropstart van de gehoren. We voerden het gebruik van tijdsloten in, waardoor niet alle verzoekers en advocaten op hetzelfde moment werden uitgenodigd op het CGVS.

In het begin focusten we ons vooral op verzoekers die in de opvangcentra verbleven. De centra zagen erop toe dat verzoekers die symptomen vertoonden, risicocontacten hadden gehad of in quarantaine waren, niet naar het CGVS kwamen.

Om de nieuwe maatregelen duidelijk te communiceren, ontwikkelden we een **filmpje** met het traject van een verzoeker op het CGVS en een bijlage bij de oproepingsbrief in 12 talen met de belangrijkste maatregelen die we met de hulp van onze partners verspreidden bij de verzoekers.

Bij de tweede golf in de herfst van 2020 hebben we de gehoren niet stopgezet. Er was ondertussen een **veilige omgeving** gecreëerd waarin de gehoren konden plaatsvinden en de continuïteit van het asielsysteem diende gegarandeerd te worden. We bleven steeds alle maatregelen afdelen bij de preventieadviseur en bleven hame ren op een strenge naleving van de maatregelen bij alle betrokken partijen. We installeerden CO2 meters in alle hoorlokalen. Uit de resultaten bleek dat de verluchtingsystemen voldoende functioneerden en de alarmdrempels niet overschreden werden.

Tot op vandaag blijft het CGVS de maatregelen opvolgen en strikt toepassen.

Getuigenis Daphné, Protection Officer, na haar eerste gehoor in de nieuwe setting

Het ietwat medische aspect (collega's met maskers, handschoenen...) was gecompenseerd door een overdaad aan vriendelijkheid en aandacht van iedereen, zowel van de collega's aan het onthaal als van de advocaten en de verzoekers. Ik had de indruk dat iedereen echt zijn best deed om alles vlot te laten verlopen.

De heropstart van de gehoren en de aangepaste gehooromstandigheden vergden extra inspanningen van vele medewerkers. De onthaalmedewerkers kregen bijkomende taken, zoals het toezien op het respecteren van de veiligheidsmaatregelen. Ook voor de protection officer was de nieuwe gehoorsetting een aanpassing. Zij doen dit allemaal met veel inzet en motivatie, zodat de gehoren kunnen blijven doorgaan op een veilige manier.

Gehoren via videoconferentie?

Het CGVS onderzocht ondertussen samen met Fedasil de mogelijkheid om voor verzoekers die in een open centrum verblijven, gehoren via videoconferentie te kunnen organiseren. We startten in de herfst van 2020 een gezamenlijk **pilootproject** op. In de zomer van 2020 hadden we in samenwerking met het Rode Kruis een succesvol pilootproject uitgevoerd waarbij een tiental niet-begeleide minderjarigen via videoconferentie gehoord werden. De Europese Commissie en UNHCR spraken zich allebei uit als voorstanders van dergelijke formules om de continuïteit van het asielsysteem tijdens de pandemie te kunnen bewaren. Verschillende andere lidstaten, zoals Nederland, Noorwegen, Zweden en Denemarken, pasten deze praktijk intussen ook succesvol toe.

Op 27 november 2020 dienden de orde van de Franstalige en Duitstalige balies, Nansen vzw, Vluchtelingenwerk Vlaanderen, La Ligue des Droits de l'Homme en de vzw Coordination et initiatives pour et avec les réfugiés et les étrangers, echter een beroep met uiterst dringende noodzakelijkheid in bij de Raad van State om de schorsing van dit project te vragen. Deze schorsing werd uiteindelijk uitgesproken op 7 december 2020. De Raad van State meende dat het CGVS, door gehoren in open centra via videoconferentie te willen afnemen, de omstandigheden waarin het gehoor plaatsvindt, wijzigt. De Raad stelde dat het CGVS hier niet bevoegd voor is. Het KB

van 11 juli 2003 over de werking van het CGVS en dat de omstandigheden waarin het gehoor plaatsvindt, regelt, kan enkel via de wettelijke weg gewijzigd worden. Een **wijziging van het KB over de werking van het CGVS** dringt zich dus op.

Impact op de werkvoorraad en achterstand

In maart en april 2020 nam de achterstand van het CGVS af doordat het aantal verzoeken drastisch daalde en er enkel werd ingezet op het nemen van beslissing voor dossiers waarbij dit mogelijk bleek. Vanaf de zomer van 2020 nam het aantal verzoeken weer toe, om tegen eind 2020 weer zo goed als op het niveau van voor de coronacrisis te belanden.

Verschillende factoren maakten het echter moeilijk om ook het aantal beslissingen snel te verhogen: door het invoeren van een maximaal aantal gehoren per tijdslot was, en is het nog steeds, niet mogelijk om op volledige capaciteit gehoren te organiseren op het CGVS. Gedurende de hele pandemie, maar vooral in de herfst van 2020 kregen we ook te maken met afwezigheden door ziekte en quarantaine van zowel medewerkers, verzoekers als tolken. Telkens wanneer één van deze personen niet aanwezig kon zijn op het CGVS, diende het gehoor geannuleerd te worden.

Ten slotte heeft de coronacrisis ook een impact gehad op de inzetbaarheid van de nieuwe medewerkers. Eind 2019 en begin 2020 startten in totaal een 40-tal nieuwe protection officers. Dankzij de flexibiliteit van de opleiders konden zij het grootste deel van hun opleiding online volgen. Door de geleidelijke heropstart van de gehoren voerden zij tijdens hun opleidingsperiode, die 6 maanden duurt, minder gehoren dan normaal. Het duurde dan ook wat langer vooraleer zij de beoogde productiviteit konden behalen en volop inzetbaar waren.

Verzoeken om internationale bescherming in België

Verzoeken om internationale bescherming in België

In 2020 daalde het aantal verzoeken om internationale bescherming met 39% in vergelijking met 2019.

Daling van het aantal verzoeken om bescherming in België net als in de andere EU-landen

In 2020 dienden 16.910 personen een verzoek om internationale bescherming (of asielaanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ)) in. Dit is 39% minder dan in 2019 (toen 27.742 personen een verzoek indienden) en is het laagste aantal sinds 2008.

De daling is volledig te wijten aan de coronacrisis. Terwijl in België in januari 2020 het aantal verzoeken nog vrij hoog was (2.739) was er in de periode maart-juli een zeer sterke daling. [\(Fig. 1, p. 9\)](#)

Gemiddeld 1.409 aantal verzoeken per maand

In 2020 werden gemiddeld maandelijks 1.409 verzoeken om internationale bescherming geregistreerd, tegen 2.311 in 2019 en 1.953 in 2018.

De maandelijkse aantallen lagen in 2020 zeer ver uiteen met in januari 2020 nog 2.739 verzoeken en in april 2020 slechts 236 verzoeken.

In 2020 werden in januari, februari en november de meeste verzoeken ingediend. Terwijl in 2019 elke maand, behalve de maand mei, meer dan 2.000 verzoeken werden

geregistreerd, lag het aantal verzoeken in 2020 enkel in januari en november hoger dan 2.000. [\(Fig. 2, p. 9\)](#)

Hoog aantal volgende verzoeken

In 2020 dienden **13.105** personen een eerste verzoek om internationale bescherming in en 3.805 personen dienden een volgend verzoek (of meervoudige aanvraag) in.

In 2020 maakte het aantal volgende verzoeken een beduidend groter aandeel uit van het totale aantal (22,5%) dan in 2019 (15,7%).

Vooraf Afghanistan (25,6% volgende verzoeken), Irakezen (53,2%) en Palestijnen (42,5%) dienden een volgend verzoek in. [\(Fig. 3, p. 10\)](#)

Afghanistan, Syrië en Irak zijn de belangrijkste landen van herkomst

Net als in 2019 was in 2020 Afghanistan met 3.104 verzoekers, de belangrijkste nationaliteit van verzoekers, zowel in België als in de EU. Het aantal verzoeken van Afghanen is slechts licht afgenomen tegenover 2019 (3.400 verzoekers).

Syrië vormt in 2020 de tweede nationaliteit (1.725 verzoekers, waarvan 176 in het kader van hervestiging zijn aangekomen) en Irak staat op de derde plaats met 864 verzoekers. [\(Fig. 4 en 5, p. 10\)](#)

Fig. 1

Evolutie van het aantal personen dat een verzoek om internationale bescherming indiende (zowel eerste als volgend verzoek) / 2013 > 2020

bron: Dienst Vreemdelingenzaken

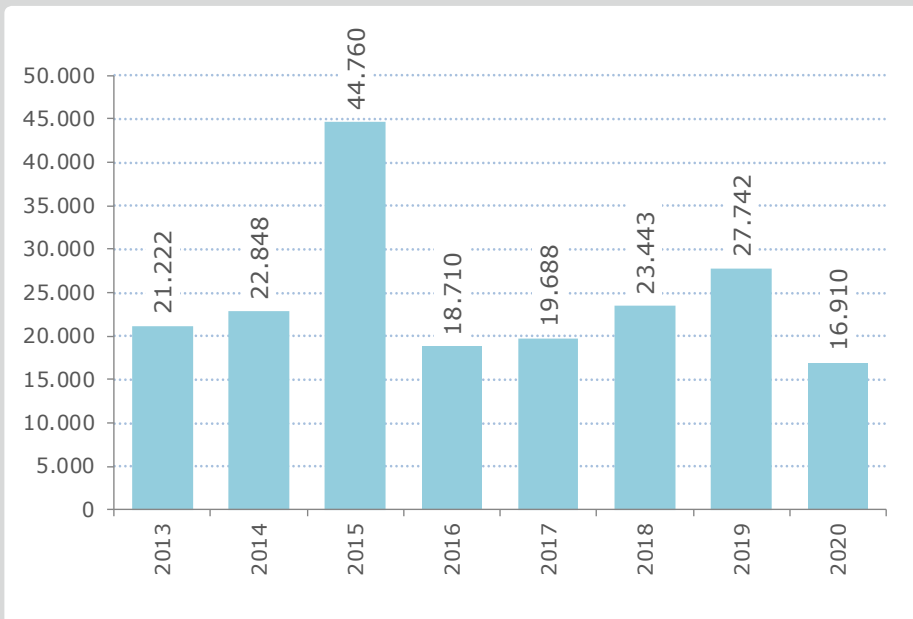
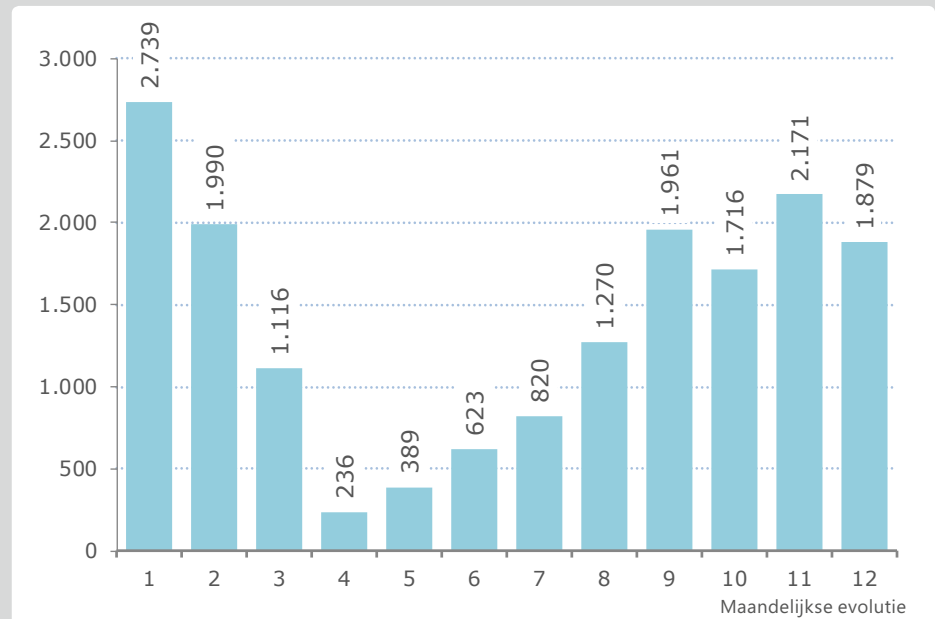

Fig. 2

Maandelijkse evolutie van het aantal personen dat een verzoek om internationale bescherming indiende (zowel eerste als volgend verzoek) / 2020

bron: Dienst Vreemdelingenzaken

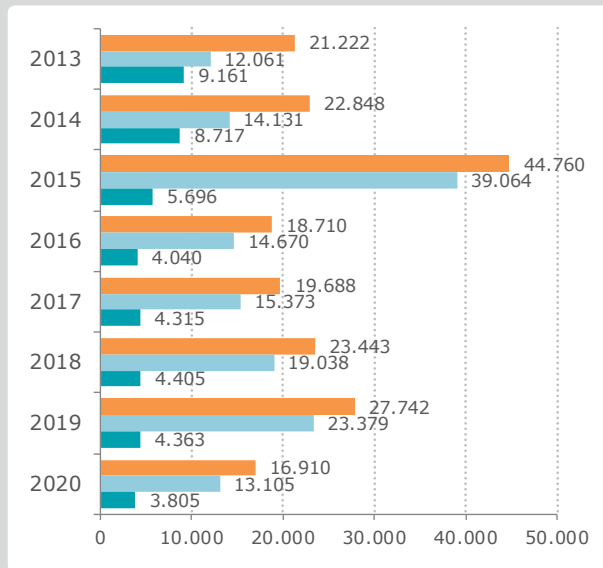
Totaal: 16.910 personen

Fig. 3

Evolutie van het aantal personen dat een eerste of een volgend verzoek om internationale bescherming indiende / 2013 > 2020

bron: Dienst Vreemdelingenzaken

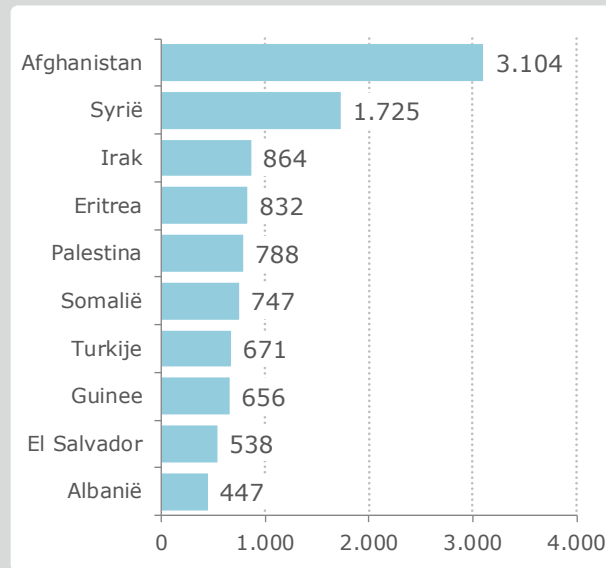

- Totaal aantal personen dat een verzoek om internationale bescherming indiende
- Aantal personen dat een eerste verzoek om internationale bescherming indiende
- Aantal personen dat een volgend verzoek om internationale bescherming indiende

Fig. 4

Top 10 herkomstlanden aantal verzoekers om internationale bescherming (zowel eerste als volgende verzoek) / 2020

bron: Dienst Vreemdelingenzaken

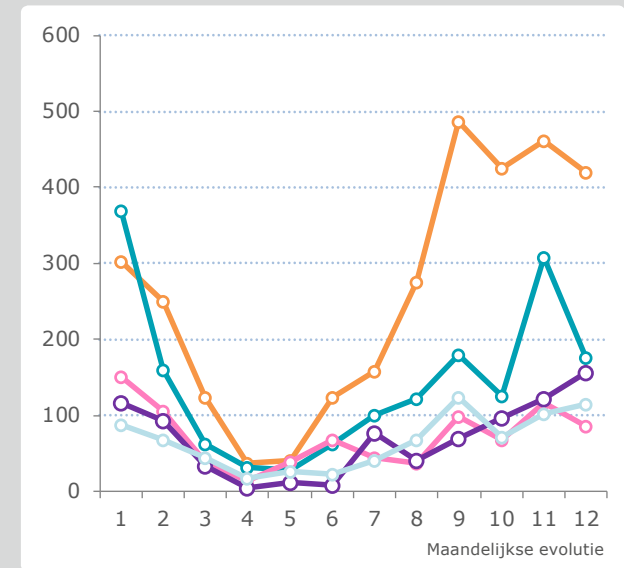
■ Andere landen: 6.538 personen

Totaal: 16.910 personen

Fig. 5

Top 5 herkomstlanden : maandelijkse evolutie aantal verzoekers om internationale bescherming / 2020

bron: Dienst Vreemdelingenzaken

- Afghanistan (in totaal 3.104 personen)
- Syrië (in totaal 1.725 personen)
- Irak (in totaal 864 personen)
- Eritrea (in totaal 832 personen)
- Palestina (in totaal 788 personen)

Totaal: 7.313 personen

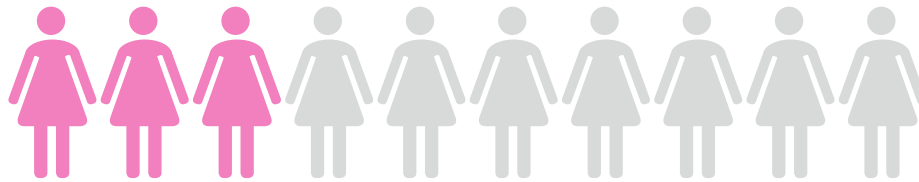
Man-vrouwverhouding

Man

69,0%

Vrouw

31,0%

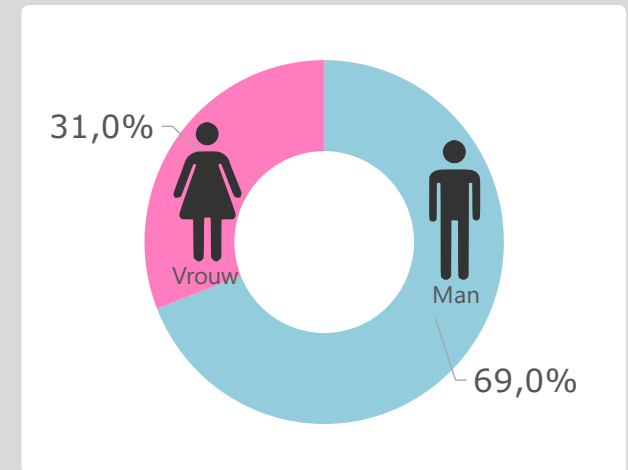
In 2020 waren 69% van de verzoekers om internationale bescherming, mannen. Dit percentage ligt hoger dan in 2019 (66,9%).

Het profiel van de verzoekers varieert naargelang het land. Voor sommige landen zijn er duidelijk meer mannen: Afghanistan (92%), Palestina (82,2%) en Irak (72%). Voor andere landen is er meer evenwicht, bijvoorbeeld voor Somalië (55,4% mannen) en El Salvador (52,9% mannen). ([Fig. 6 p. 11](#) en [Fig. 7, p. 12](#))

Fig. 6

Verhouding man-vrouw verzoekers om internationale bescherming / 2020

bron: Dienst Vreemdelingenzaken

 Vrouw (5.240 personen) of 31,0%
2019: Vrouw (9.179 personen) of 33,1%

 Man (11.670 personen) of 69,0%
2019: Man (18.563 personen) of 66,9%

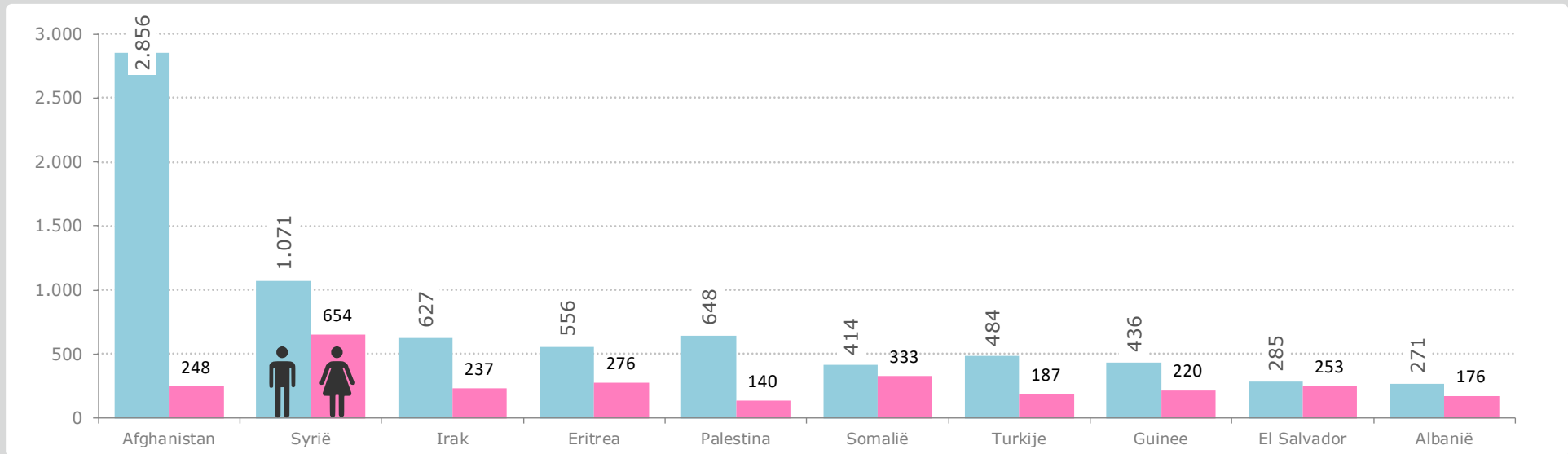
Totaal: 16.910 personen   Vrouw
 Man

Fig. 7

Top 10 herkomstlanden: verhouding man-vrouw / 2020

bron: Dienst Vreemdelingenzaken

Vrouw (2.724 personen) of 26,3%
2019: Vrouw (5.058 personen) of 30,2%

Man (7.648 personen) of 73,7%
2019: Man (11.699 personen) of 69,8%

Totaal: 10.372 personen

Vrouw

Man

Niet-begeleide minderjarige vreemdelingen (NBMV's)

In 2020 dienden **1.335** niet-begeleide minderjarige vreemdelingen een verzoek om internationale bescherming in. Dit is een **stijging** in vergelijking met 2019 (1.220). Deze stijging is, gelet op een algemene aanzienlijke daling van het aantal verzoeken door de covidcrisis, opmerkelijk.

Met 925 verzoeken (tegen 649 in 2019, 275 in 2018, 307 in 2017, 537 in 2016 en 2.013 in 2015) blijven de Afghaanse NBMV's veruit de meerderheid van deze groep uitmaken.

Daarna volgen NBMV's uit Somalië (91), Syrië (71) Eritrea (67) en Guinee (46). ([Fig. 8 en 9, p. 13](#) + [Fig. 10, p. 14](#))

Fig. 8

Evolutie van het aantal verzoekers om internationale bescherming van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen / 2013 > 2020

bron: Dienst Vreemdelingenzaken

	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Niet-begeleide minderjarige vreemdelingen	468	496	3.099	1.021	769	811	1.220	1.335

Fig. 9

Evolutie van de verhouding jongens-meisjes bij de niet-begeleide minderjarige vreemdelingen / 2013 > 2020

bron: Dienst Vreemdelingenzaken

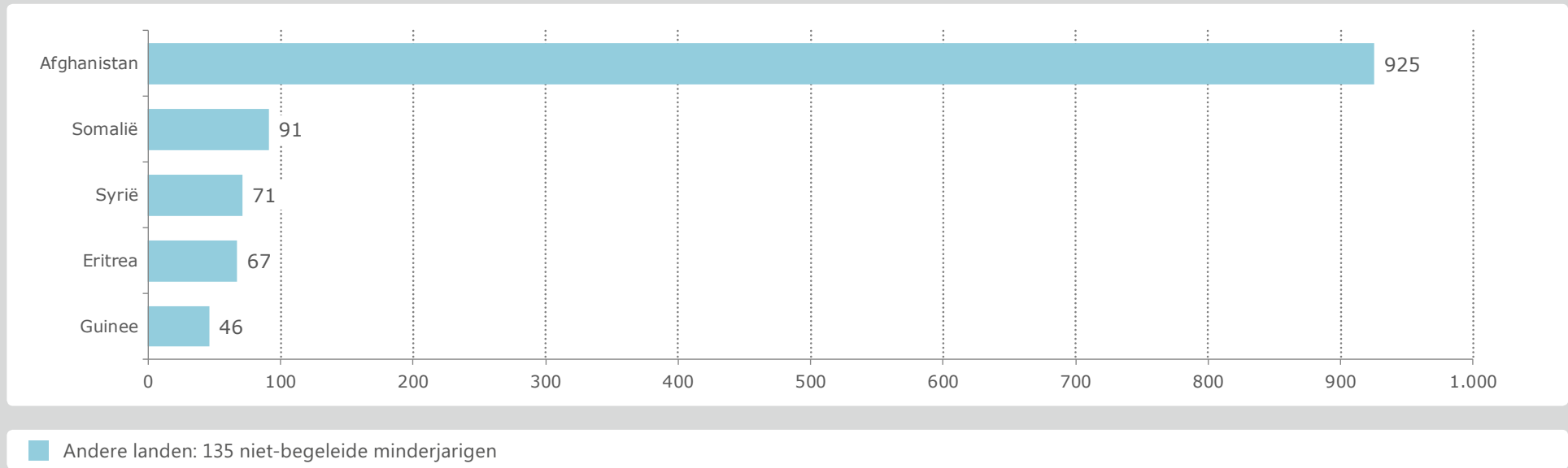
	Jongens		Meisjes
2013	67,6%		32,4%
2014	71,4%	← 	28,6%
2015	92,5%		7,5%
2016	86,8%		13,2%
2017	82,4%		17,6%
2018	83,4%		16,6%
2019	87,2%		12,8%
2020	91,7%		8,3%

Fig. 10

Top 5 herkomstlanden van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen / 2020

bron: Dienst Vreemdelingenzaken

Totaal: 1.335 niet-begeleide minderjarige vreemdelingen*

* Situatie begin januari 2021. De Dienst Vreemdelingenzaken past dit cijfer in de loop van het jaar aan, naargelang resultaten van tests om de leeftijd te bepalen binnenkomen waarop de leeftijd van een aantal personen dat zich minderjarig verklaarde kan worden aangepast.

Bescherming in België

Bescherming in België

COVID-19 had een ernstige impact op het aantal beslissingen

In 2020 nam het CGVS **14.272 beslissingen** voor 17.384 personen. Dit is een lichte daling in vergelijking met 2019, toen 15.009 beslissingen genomen werden voor 18.544 personen. COVID-19 had een ernstige impact op het aantal beslissingen. Tussen 16 maart en 8 juni 2020 vonden geen persoonlijke onderhouden plaats. Nadien werden ze hervat met invoering van preventieve maatregelen. Het aantal beslissingen steeg tot een recordaantal in december (1.914 beslissingen voor 2.328 personen). [\(Fig. 11 en 12, p. 17\)](#)

5.836 personen kregen in 2020 bescherming in België

In 2020 was het CGVS in **34,1%** van de eindbeslissingen van oordeel dat de verzoeker daadwerkelijk bescherming nodig had. In totaal gaat het om 4.588 beslissingen tot toekenning van een beschermingsstatus, voor 5.836 personen (inclusief de minderjarige kinderen die hun ouders vergezellen).

4.888 personen kregen een beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus en de 948 anderen kregen een beslissing tot toekenning van de subsidiaire bescherming.

Deze cijfers illustreren de toepassing van het beginsel van voorrang van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, dat geldt op het CGVS. Bij het onderzoek van een verzoek om bescherming gaan we steeds eerst na of de verzoeker voldoet aan de voorwaarden om de vluchtelingenstatus in de zin van het Verdrag van Genève te krijgen. Is dit niet het geval, dan onderzoeken we of de verzoeker beantwoordt aan de voorwaarden voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Syrië (1.331) is het eerste land van herkomst van verzoekers aan wie de vluchtelingenstatus wordt toegekend, daarna volgen Eritrea (612) en Turkije (367). Voor de subsidiaire beschermingsstatus gaat het in de eerste plaats om personen afkomstig uit Afghanistan (365), daarna volgen Jemen (190) en Syrië (168). [\(Fig. 16 en 17, p. 20\)](#)

Daling beschermingsgraad zet zich voort

Het beschermingspercentage bleef in 2020 dalen in vergelijking met de vorige jaren (57,7% in 2016, 50,7% in 2017, 49,1% in 2018 en 36,9% in 2019). Deze daling is voornamelijk te wijten aan een stijging van het aantal niet-ontvankelijkheidsbeslissingen, voornamelijk voor volgende verzoeken (meervoudige aanvragen) en voor verzoeken van personen die een beschermingsstatus in een andere lidstaat hebben. Deze dossiers worden prioritair behandeld. Als we deze buiten beschouwing laten, bedraagt het beschermingspercentage **47,3%**.

Dit verschil komt ook tot uiting als we de beschermingspercentages van een aantal landen nader bekijken. Voor Afghanistan en Syrië bedraagt het beschermingspercentage respectievelijk 32,9% en 62,8%. Maar voor de beslissingen ten gronde (zonder de beslissingen van niet-ontvankelijkheid mee te tellen) zijn deze respectievelijk 60,7% en 96,2%.

Voor bepaalde landen, bijvoorbeeld Burundi (89,6%) en Jemen (85,5%) ligt het beschermingspercentage zeer hoog.

Dit betekent dat veel verzoekers nog steeds bescherming nodig hebben. [\(Fig. 13, p. 18\)](#)

Fig. 11

Beslissingen van het CGVS (personen en dossiers) / 2020

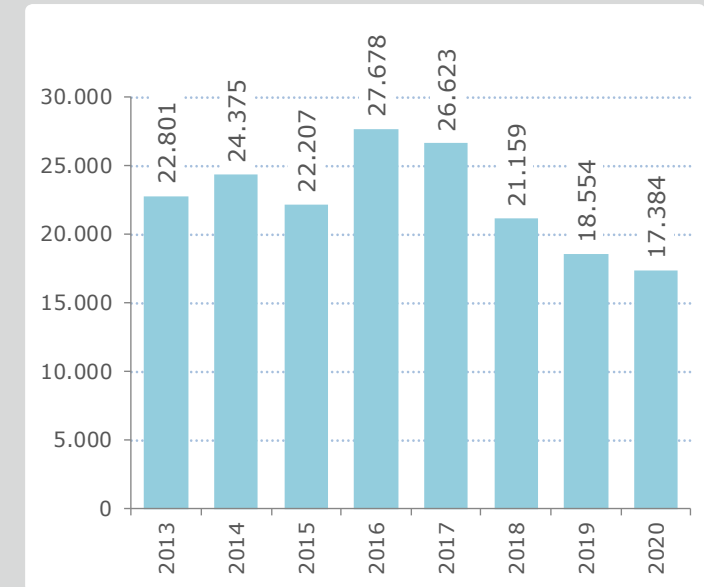
bron: CGVS

Beslissingen	Aantal personen	%	Aantal dossiers	%
Erkenning van de vluchtelingenstatus	4.888	28,1%	3.743	26,2%
Toekenning van de subsidiaire bescherming	948	5,5%	845	5,9%
Ontvankelijk verzoek	794	4,6%	686	4,8%
Niet-ontvankelijk verzoek*	4.487	25,8%	3.748	26,3%
Verzoek kennelijk ongegrond	547	3,1%	410	2,9%
Weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming	4.518	26,0%	3.798	26,6%
Uitsluiting van de vluchtelingenstatus en/of uitsluiting van de subsidiaire bescherming	528	3,0%	452	3,2%
Beëindiging van de behandeling van het verzoek	512	2,9%	446	3,1%
Intrekking van de vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming	77	0,4%	71	0,5%
Opheffing van de vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming	85	0,5%	73	0,5%
Totaal	17.384	100,0%	14.272	100,0%

Fig. 12

Evolutie van het aantal beslissingen van het CGVS (personen) / 2013 > 2020

bron: CGVS

Beslissingen

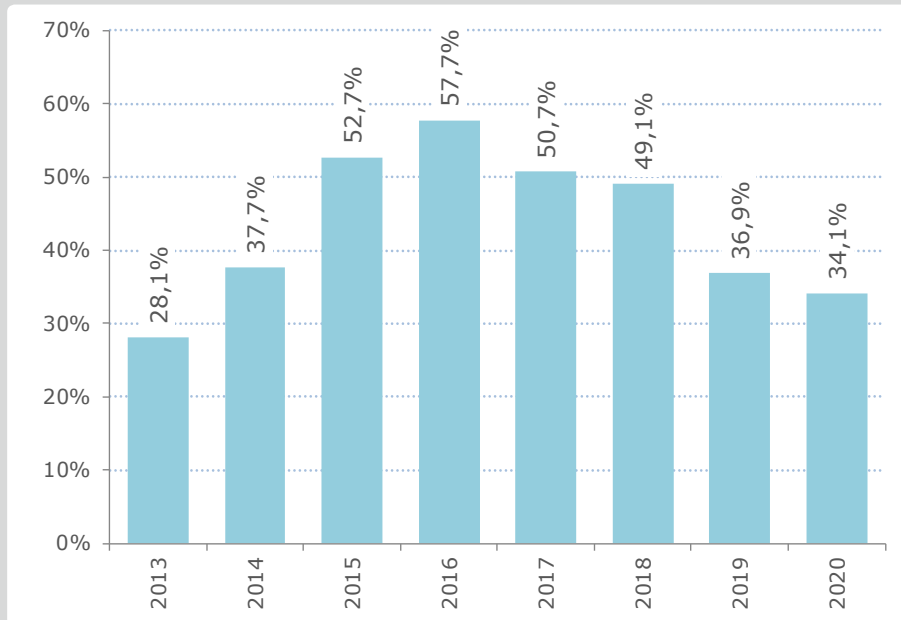
2020: 17.384 beslissingen (personen)

Fig. 13

Evolutie van de beschermingsgraad* van het CGVS (dossiers) / 2013 > 2020

bron: CGVS

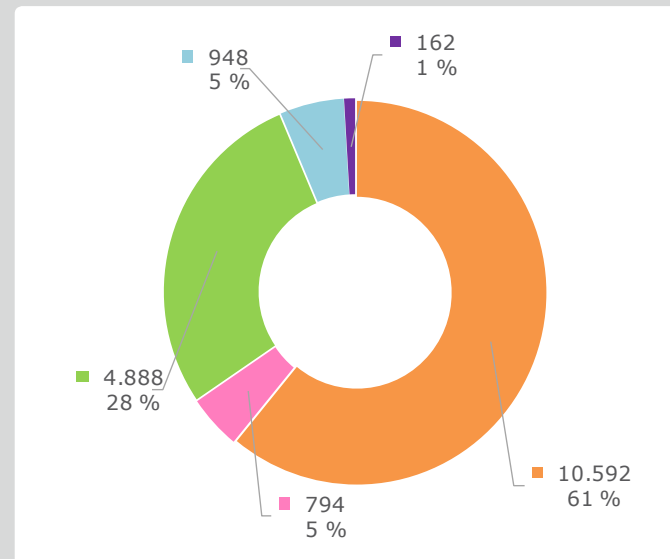

* De beschermingsgraad is het aandeel dossiers waarvoor het CGVS de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus verleende ten opzichte van het totaal aantal dossiers waarin een eindbeslissing werd genomen (= het totaal aantal beslissingen min de tussenbeslissingen) min de de intrekkingen & opheffingen.

Fig. 14

Type beslissingen van het CGVS (personen) / 2020

bron: CGVS

- Weigeringsbeslissingen
- Tussenbeslissingen (volgend verzoek ontvankelijk + verder onderzoek (grens))
- Erkenning vluchtelingenstatus
- Toekenning subsidiaire beschermingsstatus
- Intrekkingen en opheffingen

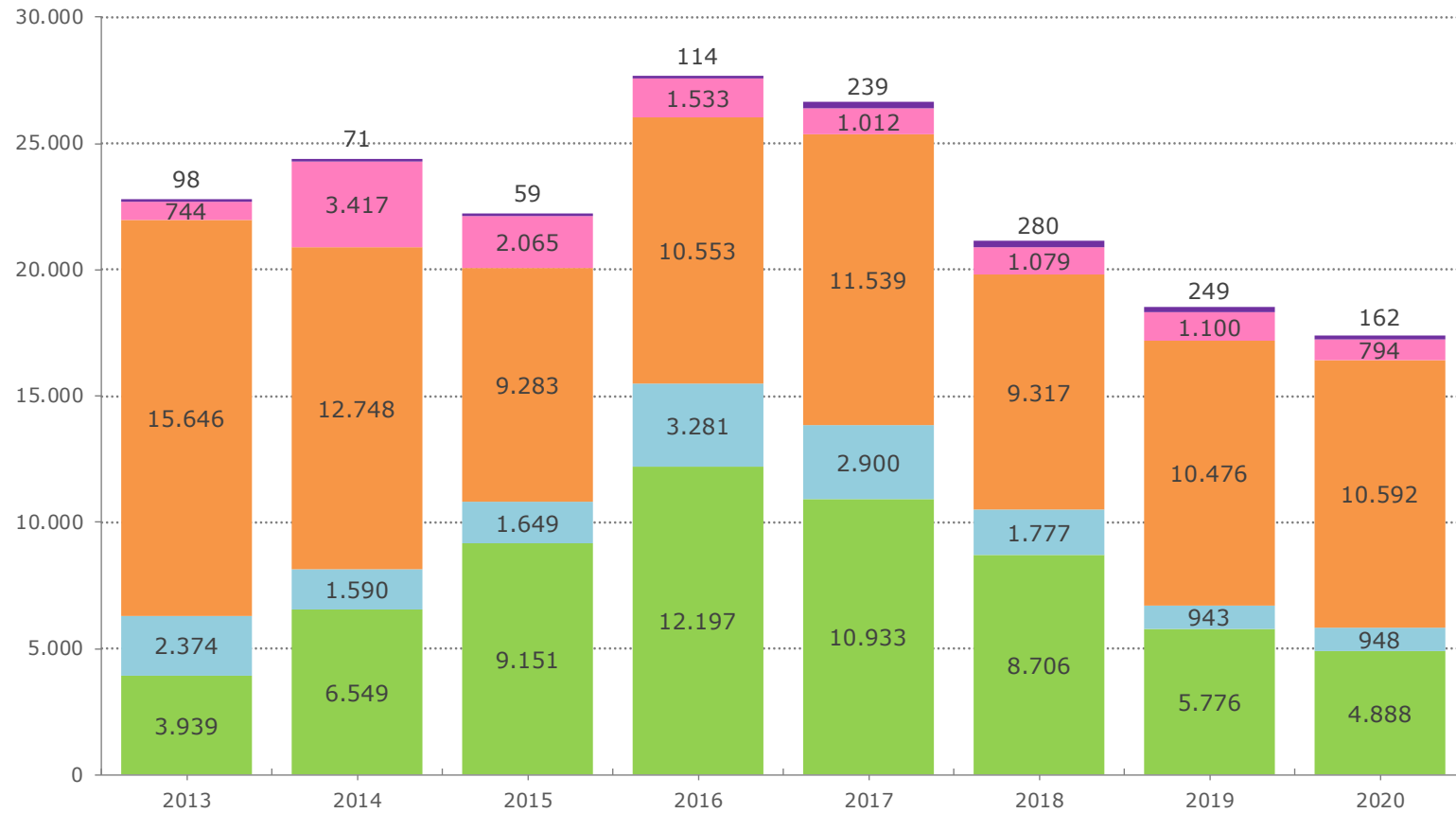
Totaal: 17.384 personen

Fig. 15

Evolutie van het aantal beslissingen van het CGVS (personen) / 2013 > 2020

bron: CGVS

■ Weigeringsbeslissingen ■ Toekenning subsidiaire beschermingsstatus ■ Erkenning vluchtelingenstatus ■ Tussenbeslissingen ■ Intrekkingen en opheffingen

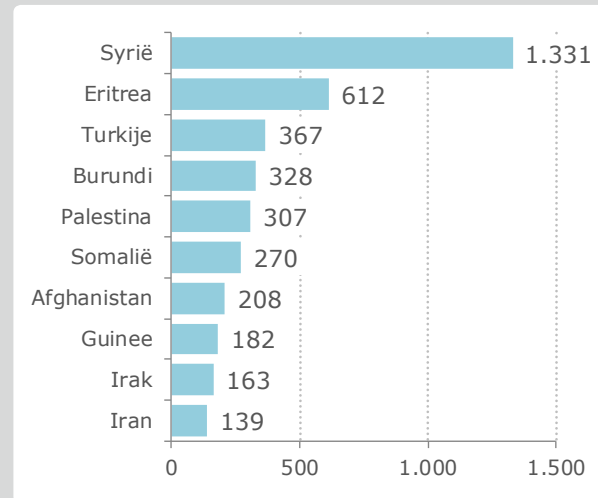
Landen van herkomst

([Fig. 16 en 17, p. 20](#) + [Fig. 18, p. 21](#))

Fig. 16

Top 10 herkomstlanden voor de erkenning van de vluchtelingenstatus CGVS (personen) / 2020

bron: CGVS

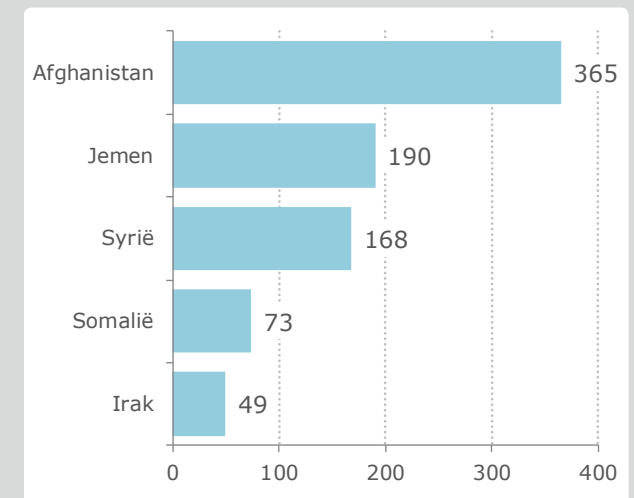
■ Andere landen: 981 personen

Totaal: 4.888 personen

Fig. 17

Top 5 herkomstlanden toekenning subsidiaire beschermingsstatus CGVS (personen) / 2020

bron: CGVS

■ Andere landen: 103 personen

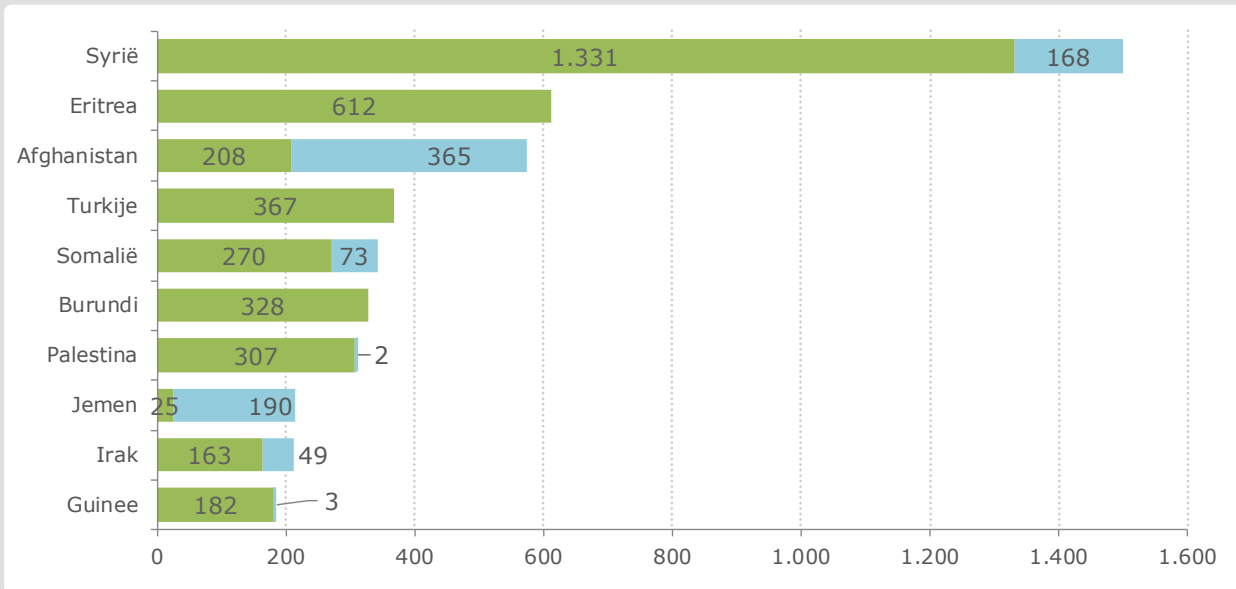
Totaal: 948 personen

Fig. 18

Top 10 herkomstlanden beide beschermingsstatussen CGVS (personen) / 2020

bron: CGVS

■ Vluchtelingenstatus ■ Subsidiaire beschermingsstatus

■ Andere landen: 1.095 personen ■ Andere landen: 98 personen

Totaal: 5.836 personen

Fig. 19

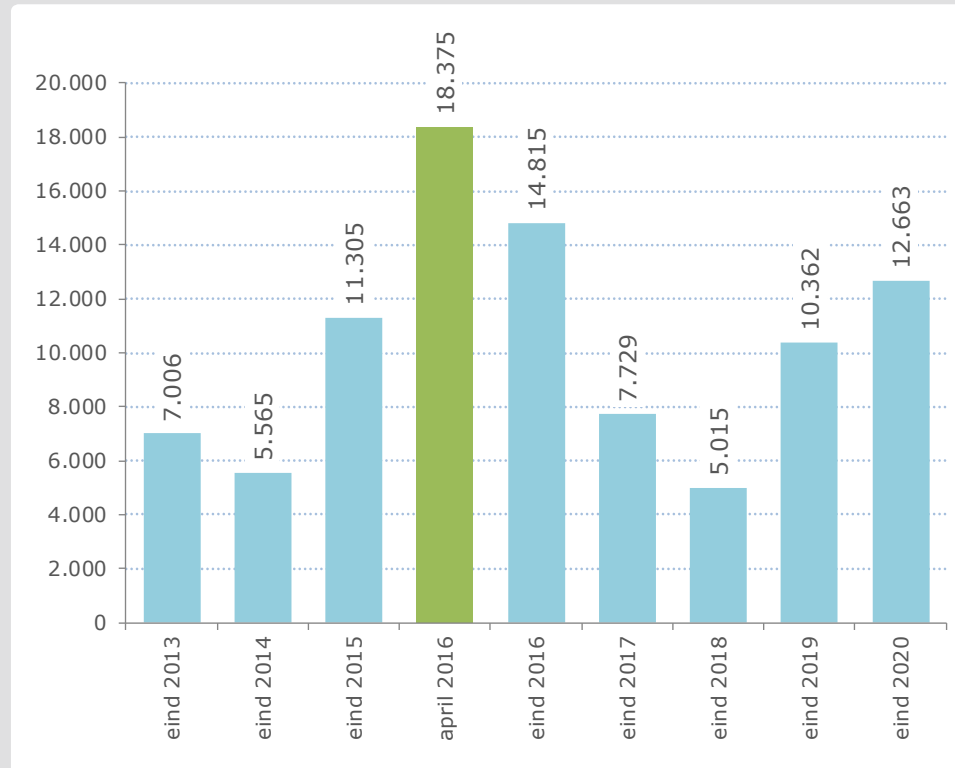
Achterstand toegenomen

Eind 2020 bedroeg de totale werkreserve van het CGVS (het aantal beslissingen waarvoor het CGVS nog een beslissing moet nemen) **12.663 dossiers**. 4.200 dossiers kunnen we als een normale werkreserve beschouwen. De werkelijke achterstand bedraagt 8.463 dossiers.

Dankzij de aanwerving van nieuwe medewerkers in 2019 en begin 2020 was het aanvankelijk de bedoeling, de achterstand vanaf midden 2020 weg te werken. De COVID-context wijzigde de situatie ingrijpend door onder andere opschorting van de gehoren en de vertraging bij de opleiding van de nieuwe medewerkers. [\(Fig. 19, p. 22\)](#)

Evolutie van de werkvoorraad CGVS (dossiers) / 2013 > 2020

bron: CGVS

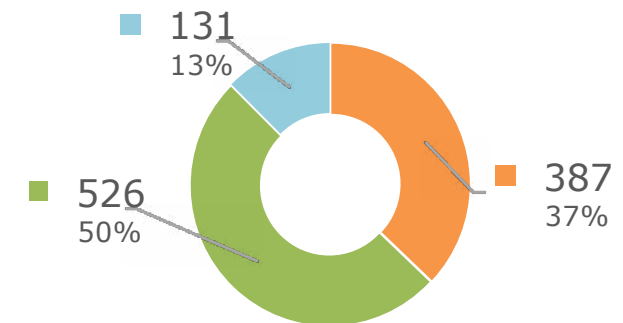
Beslissingen niet-begeleide minderjarige vreemdelingen (NBMV)

(Fig. 20, p. 23 + Fig. 21 en 22, p. 24)

Fig. 20

Eindbeslissingen niet-begeleide minderjarige vreemdelingen CGVS (personen) / 2020

bron: CGVS

- Weigeringsbeslissingen
- Erkening vluchtelingenstatus
- Toekenning subsidiaire beschermingsstatus

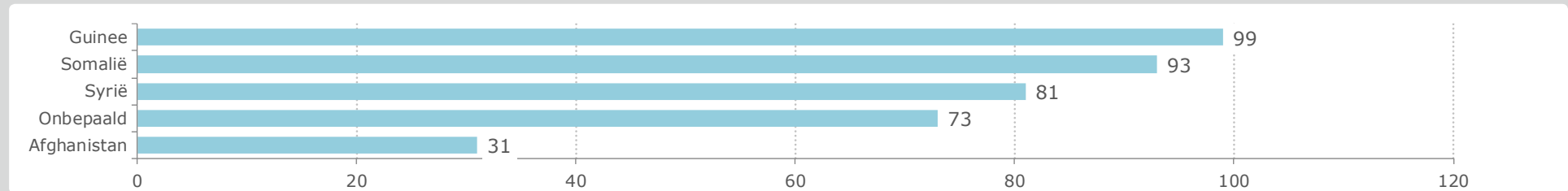
Totaal: 1.044 personen

Fig. 21

Top 5 herkomstlanden erkenningen van de vluchtelingenstatus niet-begeleide minderjarige vreemdelingen CGVS (personen) / 2020

bron: CGVS

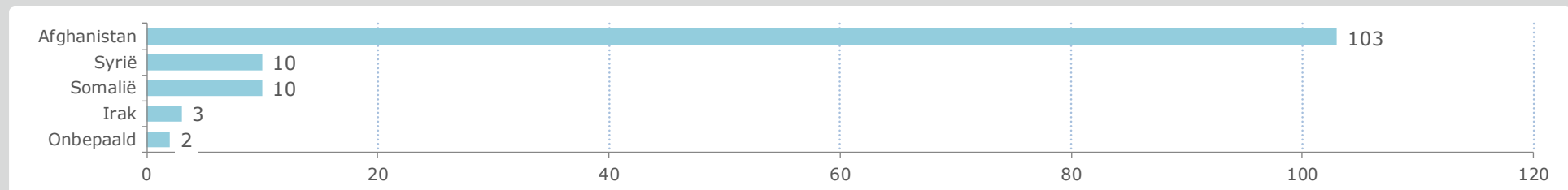
Andere landen: 149 personen

Totaal: 526 personen

Fig. 22

Top 5 herkomstlanden toekenningen subsidiaire beschermingsstatus niet-begeleide minderjarige vreemdelingen CGVS (personen) / 2020

bron: CGVS

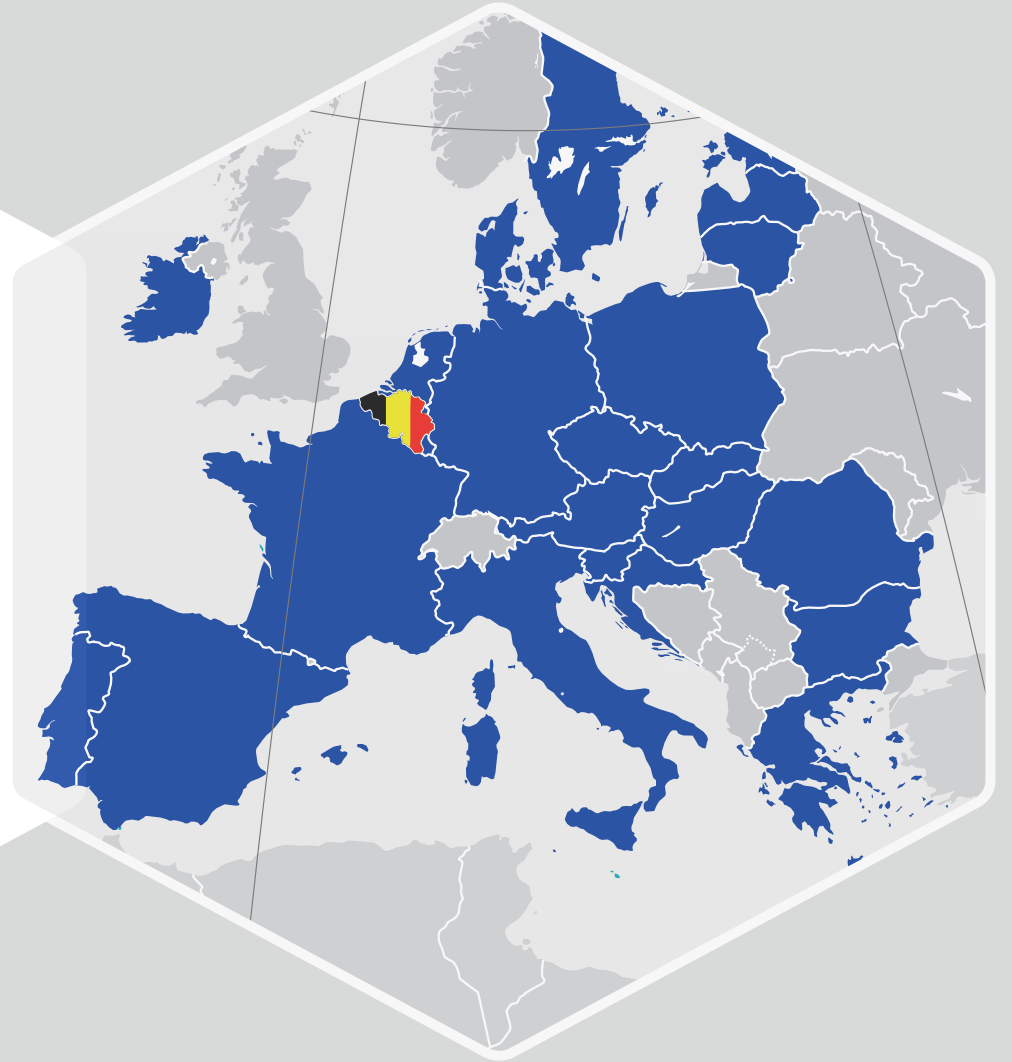

Andere landen: 2 personen

Totaal: 131 personen

Asiel in Europa

Internationale bescherming in de Europese Unie

De data en analyse hieronder verwijzen naar cijfers en trends voor de EU+, waarbij EU+ verwijst naar de 27 lidstaten van de EU, aangevuld met de gegevens voor Noorwegen, Zwitserland, IJsland en Liechtenstein. Onderstaande tekst is gebaseerd op het jaarverslag 2020 van EASO (European Asylum Support Office) en op de data getrokken uit Eurostat. De cijfers hebben geen betrekking op dossiers maar op personen, waarbij alle minderjarige kinderen afzonderlijk worden meegeteld. Verzoeken gedaan na hervestiging zijn niet meegeteld in deze cijfers. Er is een afronding tot op een eenheid van 5.

Meer info:

<https://www.easo.europa.eu/asylum-report>

Verzoeken tot internationale bescherming in de EU+

In 2020 werden **485.010 verzoeken** om internationale bescherming ingediend in de EU+¹. Dit is een **daling van een derde** in vergelijking met 2019, toen werden in de EU+ (zonder het Verenigd Koninkrijk) 716.555 verzoeken ingediend. De daling is volledig te wijten aan COVID-19. In januari en februari 2020 werden immers respectievelijk 19% en 15% meer verzoeken ingediend in de EU+ in vergelijking met 2019. 10% van de verzoeken in de EU+ was een volgend verzoek.

Belangrijkste bestemmingslanden in de EU+

De meeste verzoeken werden in 2020 ingediend in **Duitsland** (122.015), **Frankrijk** (93.470) en **Spanje** (88.540). Deze drie landen zijn goed voor 62% van alle verzoeken ingediend in de EU+. Zo goed als alle landen kenden een sterke daling van het aantal verzoeken omwille van COVID-19.

Voornaamste landen van herkomst in de EU+

In 2020 bleven de drie voornaamste landen van herkomst in de EU+ ongewijzigd: **Syrië** (14,5%), **Afghanistan**

(10,3%) en **Venezuela** (6,4%). Deze drie landen zijn goed voor bijna een derde van alle verzoeken in de EU+ Colombia, Irak Pakistan, Turkije, Nigeria, Bangladesh en Somalië vervolledigen de top tien. Op enkele uitzonderingen na is het aantal verzoeken van alle nationaliteiten gedaald tegenover 2019.

Het Europese Asiel en Migratiepact

Een nieuwe start

In 2020 werd uitgekeken naar het nieuwe Pact inzake Migratie en Asiel van de Europese Commissie. Het aantreden van de nieuwe Commissie Von der Leyen zorgde voor een **nieuwe dynamiek inzake** het Europees migratie- en asielbeheer. Ter voorbereiding van het Pact organiseerde de Commissie uitgebreide consultatierondes, om aan de bezorgdheden van de verschillende lidstaten tegemoet te kunnen komen. Uiteindelijk werd het **Pact inzake Migratie en Asiel**, na een eerder uitstel omwille van de coronacrisis, **op 23 september 2020 gepubliceerd**.

Dit Pact is een politieke verklaring en bevat een aantal legislatieve voorstellen en aanbevelingen. Het bouwt verder op de eerdere voorstellen van de 'Agenda for Migration'. Het Pact schetst een geïntegreerde aanpak, waarbij verschillende beleidsterreinen zijn betrokken die samen een complexe puzzel vormen. Daarbij kunnen we een **vieral clusters** onderscheiden:

¹ Bron: Eurostat extractie 9 juni 2021

1. de externe dimensie, waarbij er nog meer wordt ingezet op het opzetten en versterken van brede partnerschappen met landen buiten de EU;
2. de versterking van het EU-grensbeheer;
3. de interne dimensie die voorziet in een robuuster systeem binnen de EU met een sterker solidariteitsmechanisme tussen de lidstaten;
4. een sterker uitgewerkt terugkeerbeleid voor personen die geen recht hebben op verblijf in de EU.

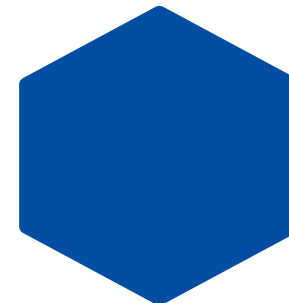
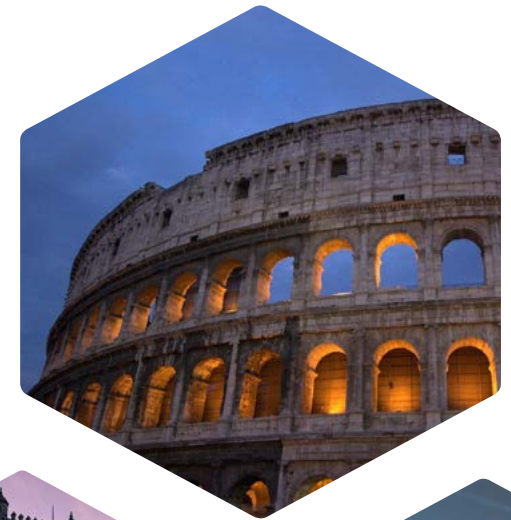
De interne dimensie, het EU-grensbeheer en het solidariteitsmechanisme zijn de meest vernieuwende elementen.

Goede basis, maar nog veel vraagtekens

De voorstellen van het Pact werden ondertussen op het politieke en technische niveau besproken en werden, zoals ook door de Commissie voorspeld, op **gemengde reacties** onthaald. Het zal niet eenvoudig zijn om een politiek compromis te bereiken over de grote principes van dit nieuwe systeem. Heel wat praktische en operationele aspecten moeten nog verder uitgeklaard worden.

Het CGVS beschouwt deze voorstellen als een meer dan verdienstelijke poging om het Europees asiel- en migratiebeleid effectief te versterken. Het plaatst het beleid immers in een breder kader, dat ook andere aspecten omvat (o.a. legale migratie, aanpak smokkelnetwerken, integratie, reddingen op zee en een meer globale aanpak). De visie van het Pact biedt mogelijkheden tot het opzetten van een **effectief en duurzaam systeem**, waarbij grensbeheer is gekoppeld aan een effectief asielsysteem. De voorstellen zijn geformuleerd vanuit een goede analyse en inzicht in de complexe realiteit van migratie, met respect voor het recht op asiel en de fundamentele mensenrechten. Ook de noodzaak voor de versterking van de externe dimensie en het opzetten van reële partnerschappen met derde landen wordt daarbij erkend.

De realisatie van dit beleid zal allerminst evident zijn. Maar er resten weinig alternatieven indien men wil komen tot een effectief beleid. Deze voorstellen in het Pact verdienen dan ook alle kans op slagen.

Hervestiging naar België

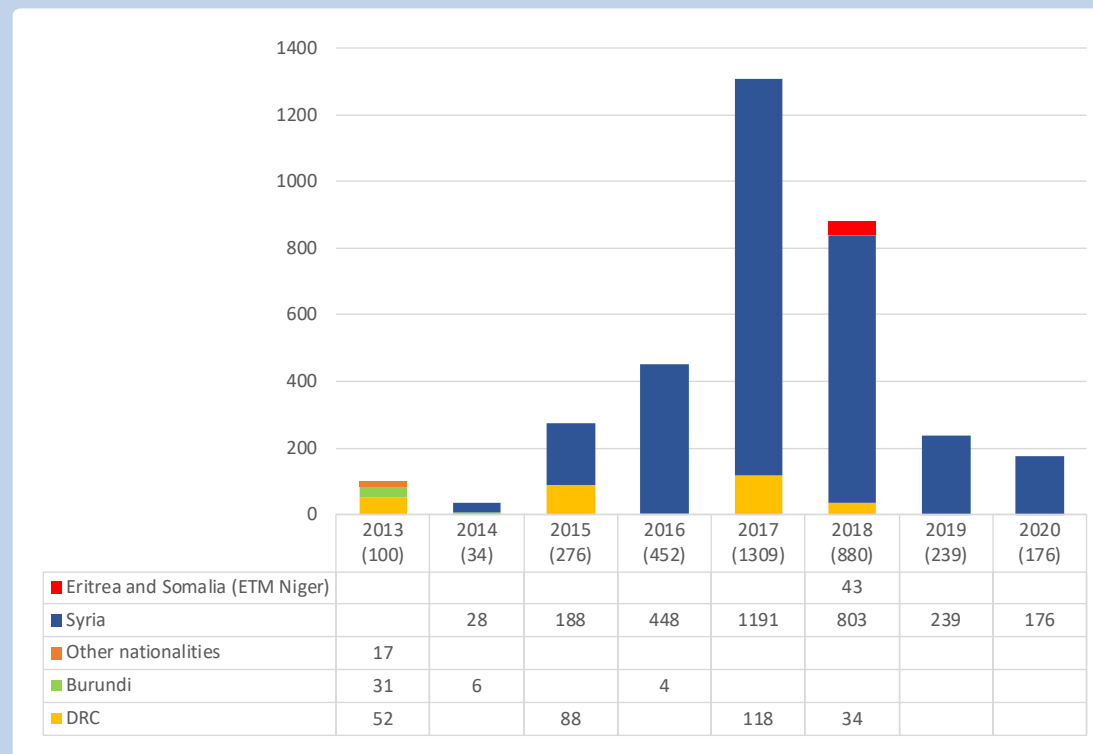
Het Belgische hervestigingsprogramma lag stil van juli 2019 tot en met juli 2020 omdat er onvoldoende opvangplaatsen beschikbaar waren in de opvangcentra en de lokale opvanginitiatieven om de hervestigde vluchtelingen op te vangen. In **juli 2020** nam de Ministerraad een aantal maatregelen op het vlak van opvang, die een **heropstart van het hervestigingsprogramma** mogelijk maakten.

Door de onderbreking had België een achterstand opgelopen in de uitvoering van zijn programma: voor de periode 2018 - 2021 heeft België een engagement om 2.758 vluchtelingen te hervestigen, maar in juli 2020 waren nog maar 1.119 personen effectief hervestigd. Later in 2020 konden nog 176 Syrische vluchtelingen naar België worden hervestigd die voor 2020 waren geselecteerd. Daarnaast werden ook de selectiemissies terug opgestart, die als gevolg van de pandemie niet in de landen van opvang konden doorgaan. Het CGVS organiseerde de **interviews via videoconferentie**. In december 2020 vond voor het eerst zo'n missie op afstand plaats waarbij de protection officers deelnamen vanuit het gebouw van het CGVS en een groep van 162 Syrische vluchtelingen vanuit de ondersteuningsfaciliteit voor hervestiging van EASO (European Asylum Support Office) in Istanbul.

Fig. 23

Hervestiging naar België / 2013 - 2020

bron: EASO

AMIF 2016-2020

Via het Fonds voor Asiel, Migratie en Integratie (AMIF) stelt de Europese Unie financiële steun aan de lidstaten ter beschikking voor het opzetten van activiteiten rond verzoekers om internationale bescherming, vluchtelingen en hervestigde personen. Dankzij dit fonds heeft het CGVS enkele projecten opgezet die het asielsysteem in België hebben versterkt en een bijdrage hebben geleverd aan de verdere harmonisering van het EU asielbeleid. Nu de eerste financieringscyclus (2014-20) afloopt, geven we hieronder een **kort overzicht van de AMIF** activiteiten van het CGVS van deze periode.

Een sterkere organisatie

Onder het project '**Optimalisering**' konden verschillende activiteiten opgezet worden die zowel de organisatie als de verzoekers ten goede kwamen:

- Het CGVS werkte de **website Asylum in Belgium** uit (www.asyluminbelgium.be), die begin 2021 werd gelanceerd en die gericht is op verzoekers om hen op objectieve wijze te informeren over de asielprocedure.
- Het CGVS investeerde in de **ontwikkeling en het welzijn van de medewerkers**, door het opzetten van een leiderschapstraject, het opzetten van een welzijnsbeleid, de organisatie van professionaliseringsdagen en de ontwikkeling van een opleiding voor tolken.
- Op het vlak van **informatietechnologie** heeft het CGVS het interne kennisplatform InSite verder ontwikkeld en de verdere digitalisering van het asieldossier voorbereid.

Steun aan de EU-harmonisering

Mede dankzij AMIF heeft het CGVS veel betrokkenheid kunnen tonen bij EASO. Dit uitte zich in:

- Deelname van medewerkers aan expertenvergaderingen om kennis uit te wisselen
- Deelname van medewerkers aan de Asylum Support Teams, als bijdrage aan de EU-solidariteit met lidstaten die te maken hadden met een specifieke situatie van migratiedruk (bv. Griekenland).
- Ontwikkeling van opleidingen omtrent verzoekers met bijzondere noden (minderjarigen, gender)

Verder heeft het CGVS sterk ingezet op het bevorderen van de ontwikkeling van gemeenschappelijke, kwaliteitsvolle COI, die gedragen kan zijn door de hele EU, onder andere op basis van COI Fact Finding Missions.

Ten slotte pionierde het CGVS op het vlak van het gebruik van nieuwe (sociale) media in het kader van COI, door het opzetten en uitbouw van de New Media Unit.

Personeel CGVS & Werkingsmiddelen

Personeel & welzijn

In 2019 verwelkomde het CGVS 77 nieuwe medewerkers, waarvan 68 niveau A. In 2020 traden in totaal **64 nieuwe medewerkers** in dienst, waarvan 49 van niveau A en 15 van andere niveaus. De aanwervingen van 2020 zijn het gevolg van de beslissing van de regering van 14 november 2019 om extra personeel aan te werven, gelet op het stijgende aantal verzoeken om internationale bescherming.

Een overzicht van de werving van personeel voor het CGVS

bron: CGVS

	Van 1 januari tot 30 juni 2020	Van 1 juli tot 31 december 2020	Totaal
Niveau A	47	2	49
Ander niveau	11	4	15
Totaal	58	6	64

Hieronder volgt een overzicht in VTE (voltijds equivalent) van het effectief operationeel personeel van het CGVS sinds 31 december 2018.

	31/12/2018	31/12/2019	31/5/2020	31/12/2020
Niveau A	281,48	327,3	376,61	367,39
Andere niveaus	89,89	103,7	104,7	103,9
Totaal	371,37	431	481,31	471,29

De bijzondere omstandigheden maakten de omkadering, de ontwikkeling en het welzijn van de medewerkers niet minder belangrijk. De HRM-dienst en het KLC (Kennissen Leercentrum) bleven hun rol vervullen en pasten zich aan de omstandigheden aan. Met de uitwerking van een kader om de uitbreiding van telewerk te vergemakkelijken moesten interne gezondheidsregels worden ingevoerd. De selecties gebeurden op afstand, de promoties gingen door ende nieuwe medewerkers konden als stagiaires in dienst treden met het oog op een statutarisering.

De dienst HRM verzekerde de **interne contact tracing** op het CGVS om een veilige werkomgeving te garanderen. Uit deze grondige contact tracing bleek dat er zo goed als zeker geen besmettingen met het coronavirus op de werkvloer gebeurden.

In 2020 ontwikkelden we ook een welzijnsplan waarin **vijf thema's** geïdentificeerd werden waarop we verder gaan werken binnen het CGVS, en die als kapstok dienen om alle huidige en toekomstige acties rond welzijn op het werk aan op te hangen:

1. **Welzijn bespreekbaar maken** binnen de organisatie en iedereen ondersteunen in zijn/haar rol hierin.
2. **Stress** in zijn verschillende vormen erkennen als een belangrijke draaglast en de nodige maatregelen treffen.
3. Blijven inzetten op **collegiale sfeer en teamwerk** als sterkte van het CGVS.
4. Medewerkers motiveren en enthousiasmeren via

werkinhoud en -omstandigheden en continue opleiding en ondersteuning.

5. Inzetten op **trots en verbondenheid** met de organisatie via onder meer positieve communicatie, opbouwende feedback en erkenning.

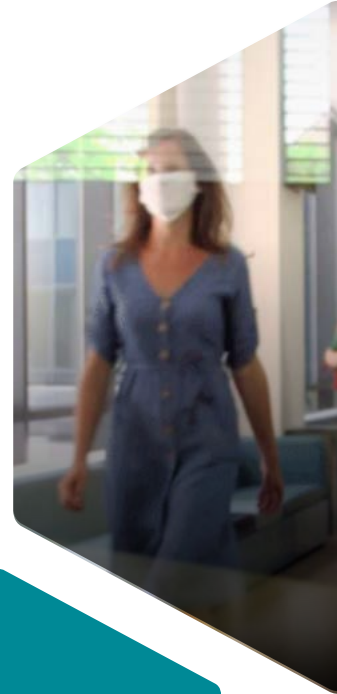
Opleidingen

De omstandigheden in 2020 bleken een kans voor de ontwikkeling van onze medewerkers te zijn. We moesten onszelf heruitvinden om aan de eisen van afstandsopleidingen te voldoen.

Wij maakten van dit moment gebruik om te voorzien in een aantal behoeften op gebied van kennis- en competentieontwikkeling van onze medewerkers.

- De integratie van de nieuwe medewerkers gebeurde zoals gepland, maar hoofdzakelijk op afstand. De interne opleiders gaven blijk van veel flexibiliteit en vindingrijkheid.
- Dankzij Skype konden opleidingen via videoconferentie worden gegeven, er werden ook tutorials uitgewerkt en de bestaande 'blended learning' werd uitgebreid.
- Er werd een specifieke virtuele opvolging uitgewerkt om een geslaagde integratie van de nieuwe medewerkers te garanderen en de fysieke terugkeer te vergemakkelijken.
- De supervisors van de nieuwe medewerkers konden ook deelnemen aan uitwisselingsessies over coaching op afstand.
- Het opleidingsplan voor de ervaren medewerkers werd uitgebreid en aangepast aan de omstandigheden. Een kader voor de opvolging van de online opleidingen werd ook uitgewerkt.
- De ervaren medewerkers konden een aantal opleidingen online volgen via blended learning of via Skype, inclusief voor meer gespecialiseerde modules van het EASO Training Curriculum.

De Proceduregids werd verder uitgewerkt, zodat de nieuwe medewerkers schriftelijke ondersteuning in het kader van hun opleiding op het terrein kregen. De ervaren medewerkers konden hier ook aan meewerken tijdens hun telewerk.

Logistiek

Na overleg met de preventie- en veiligheidsdienst werden verschillende aankopen gedaan om de veiligheid van de aanwezige personen op het CGVS te waarborgen.

De verschillende ruimten van het CGVS werden aangepast om de veiligheid van ons personeel en van de bezoekers te garanderen: installatie van plexiglas in de gehoorzalen, reorganisatie van de wachtzalen, beperking van de beschikbare plaatsen in de cafetaria's en de wachtzalen.

Voor het onthaal en de organisatie van de gehoren werken we verschillende procedures en maatregelen uit, net als voor het gebruik van de werkposten en de verplaatsingen op missie. Het CGVS steunde ook de invoering van telewerk en maakte de terugbetaling van occasioneel telewerk en van verplaatsingen van het personeel met de wagen mogelijk (welzijnsdynamiek en ergonomie).

Het CGVS investeerde ook veel in communicatie (affiches, stickers, borden...) om de interne gezondheidsregels te ondersteunen en in herinnering te brengen.

De totale kosten van deze verschillende aankopen en aanpassingen bedragen **127.428 €**.

Budgettaire context

Voor de werkingsmiddelen was er in 2020 een **overschot op het budget**. Dit komt voornamelijk doordat een belangrijk deel van dit budget bestaat uit de betaling van de erelonen van tolken en de kosten verbonden met de asielprocedure (bv. kosten van verzenden van beslissingen, oproepingsbrieven voor gehoren...). Deze kosten zijn niet toegenomen zoals aanvankelijk was verwacht, wegens de tijdelijke opschorting van de gehoren gedurende drie maanden.

Een overzicht van de uitgaven (gerealiseerde vereffeningkredieten) / 2020

bron: FOD Binnenlandse Zaken

Personeel	
Statutair personeel	€ 16.627.556
Contractueel personeel	€ 13.337.703
Algemene werking	
Algemene werkingsuitgaven	€ 4.382.003
Werkingsuitgaven ICT	€ 399.813
Investering	
Algemene investeringsuitgaven	€ 90.465
Aankoop dienstvoertuig	€ 40.288
Investeringsuitgaven ICT	€ 372.856
Totale personeelsuitgaven, werkingsuitgaven en investeringen	€ 35.250.684

Colofon

Algemene coördinatie en eindredactie

Damien Dermaux > Annelies Wynant > Stefaan Moens

Redactie

Dirk Van den Bulck > Damien Dermaux > Annelies Wynant >
Geert Beirnaert > Ewout Adriaens > Lionel Wanet >
Stefaan Moens > Veerle Heiremans > Muriel Frémal > Jan Donvil

Statistieken

Stefaan Moens > Peter Van Costenoble

Grafisch ontwerp

Wim De Graeve

Foto's

CGVS, An Michiels (coverpagina), Pascal Mannaerts (p.4),
Videolabs (p.19), Pixabay (p. 27)

Alle rechten voorbehouden - Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd en/of vermenigvuldigd door middel van druk,
fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan
ook, zonder voorafgaande schriftelijke
toestemming van de uitgever.

Het jaarverslag is beschikbaar op de website van het
Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS):
www.cgvs.be/nl/publicaties

Ce rapport annuel existe aussi en français sur le site internet :
www.cgra.be/fr/publications

Uitgever

Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen
(CGVS)

Ernest Blerotstraat 39, 1070 BRUSSEL

@ cgvs.info@ibz.fgov.be

 www.cgvs.be

Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen

Ernest Blerotstraat 39
1070 BRUSSEL

 02 205 51 11

 cgvs.info@ibz.fgov.be

 www.cgvs.be

 www.asyluminbelgium.be

 www.facebook.com/Cgra.Cgvs

 https://twitter.com/CGVS_CGRA

 <https://be.linkedin.com/company/cgvs-cgra-official>